

**EUROPEISKA
UNIONENS RÅD**

**Bryssel den 4 december 2013
(OR. en)**

17057/13

**FREMP 202
JAI 1091
COPEN 223
DROIPEN 152
SOC 998**

NOT

från:	Ordförandeskapet
till:	Rådet
Föreg. dok. nr:	16573/13 FREMP 188 JAI 1032 COPEN 211 DROIPEN 143 SOC 965 16068/13 FREMP 179 JAI 1000 COPEN 198 DROIPEN 138 SOC 925 15354/13 FREMP 164 JAI 941 DROIPEN 130 COPEN 172
Ärende:	Utkast till rådets slutsatser om bekämpning av hatbrott inom Europeiska unionen

I. INLEDNING

1. Under hela 2013, med början i det informella mötet mellan ministrarna för rättsliga och inrikes frågor i Dublin den 17–18 januari 2013, har EU:s insatser för att bekämpa hatbrott, rasism, antisemitism, främlingsfientlighet och homofobi stått i fokus. Den 6 juni antog rådet (rättsliga och inrikes frågor) slutsatser om grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen och om kommissionens rapport om tillämpningen 2012 av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där det i punkt 8 hänvisas till hatbrott och till behovet av att utvärdera hur effektiva EU:s gällande rättsliga normer för kampen mot hatbrott är.

2. I enlighet med Europeiska unionens mål har en rad instrument som förbjuder diskriminering antagits. På det straffrättsliga området fastställs i rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen¹ en gemensam straffrättslig strategi i hela Europeiska unionen för kampen mot rasism och främlingsfientlighet. Medlemsstaterna var skyldiga att införliva detta rambeslut som är begränsat till att bekämpa särskilt allvarliga former av rasism och främlingsfientlighet med sin nationella lagstiftning senast den 28 november 2010.

I artikel 1.1 a och b i detta rambeslut föreskrivs att EU-medlemsstaterna ska vidta åtgärder för att bestraffa offentlig uppmaning till våld eller hat riktat mot en grupp av personer eller en medlem av en sådan grupp, utpekad med åberopande av ras, hudfärg, religion, härstamning eller nationellt eller etniskt ursprung och begångna handlingar bestående av offentlig spridning eller distribution av skrifter, bilder eller annat material. Enligt artikel 1.1 c och d ska EU-medlemsstaterna även vidta åtgärder för att bestraffa varje gärning som innebär offentligt urskuldande, förnekande eller flagrant förringande av brott som folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser enligt definitionen i artiklarna 6, 7 och 8 i Internationella brottmålsdomstolens stadga och av de brott som definieras i artikel 6 i Internationella militärtribunalens stadga, som fogas till Londonöverenskommelsen av den 8 augusti 1945, om gärningen begås på ett sådant sätt att den är ägnad att uppmana till våld eller hat gentemot en eller flera personer som tillhör en av de grupper som förtecknas i artikel 1.1 a.

För andra brott t.ex. överfall, kroppsskada, mord eller sakskada osv. som motiverats av rasism eller främlingsfientlighet föreskrivs det i artikel 4 i rambeslutet att "*..., medlemsstaterna [ska] vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att rasistiska och främlingsfientliga motiv anses som en försvårande omständighet eller alternativt att domstolarna kan ta sådana motiv i beaktande vid fastställandet av sanktionerna.*"

¹ EUT L 328, 6.12.2008, s. 55.

Även om detta rambeslut är begränsat till ras, hudfärg, religion, härstamning eller nationellt eller etniskt ursprung har ett antal medlemsstater valt att i sin lagstiftning inbegripa andra grunder som sexuell läggning² och funktionshinder i sina straffrättsliga bestämmelser om hatpropaganda och hatbrott.

I enlighet med artikel 10.3 ska rådet se över detta rambeslut före den 28 november 2013. För att förbereda översynen ska rådet fråga medlemsstaterna huruvida de har upplevt svårigheter i det rättsliga samarbetet avseende gärningarna

i artikel 1.1. Resultatet av denna del av utvärderingen återfinns i dokument 16068/13, där slutsatsen är att medlemsstaterna antingen inte har någon erfarenhet när det gäller artikel 1.1 i rambeslutet eller inte har upplevt några svårigheter i det rättsliga samarbetet.

I enlighet med artikel 10.2 i rambeslutet ska rådet senast den 28 november 2013 på grundval av en rapport som rådet utarbetar och en skriftlig rapport från kommissionen³ bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

I rättsligt hänseende bör också direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem⁴ nämnas eftersom det uttryckligen hänvisar till offer för hatbrott och de specifika skyddsbehov som dessa offer kan ha.

Slutligen innehåller stadgan om de grundläggande rättigheterna i artikel 21 ett klart förbud mot all diskriminering "*på grund av bland annat kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politisk eller annan åskådning, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionshinder, ålder och sexuell läggning*".

² Hittills är hatbrott mot homosexuella straffbelagt i åtminstone tio medlemsstater.

³ Kommissionen har meddelat att en sådan rapport kommer att vara tillgänglig först 2014.

⁴ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57.

3. Effektiva straffrättsliga åtgärder mot hatbrott försvåras av att för få offer rapporterar. Färsk och omfattande EU-undersökningar om underrapportering av hatbrott⁵ av EU:s byrå för grundläggande rättigheter har visat att brott som grundar sig på en annan persons (förmodade) ras, religiösa övertygelse, funktionshinder, sexuella läggning eller könsidentitet är en daglig verklighet i hela EU samtidigt som endast en mycket liten andel av dessa rapporteras till någon behörig myndighet.

Resultaten av undersökningen som Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) genomfört visar att mellan 60 och 90 % av offren för brott som bygger på fördomar inte rapporterar händelsen till någon organisation, oavsett om denna företräder brottsbekämpande organ, det straffrättsliga systemet, stödtjänster för brottsoffer eller icke-statliga organisationer. De viktigaste skälen som offren framför som orsak till att inte rapportera händelser kan ofta sammanfattas i påståenden som: "*ingenting kommer att förändras*" som en följd av rapporteringen av händelser och att "*sådan händer hela tiden*" eller att de "*inte litar på polisen*".

4. I juni i år uppmanades Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter (FRA) att lägga fram ett yttrande om rambeslut 2008/913/RIF. Uppmaningen var formulerad som två frågor⁶, där den första handlade om en bedömning av rambeslutets verkningar, där särskild uppmärksamhet ska ägnas åt brottsoffrens rättigheter, och den andra om huruvida byrån för grundläggande rättigheter ansåg att någonting ytterligare behöver göras på EU-nivå. Byråns yttrande om rambeslutet offentliggjordes den 28 oktober 2013⁷.

⁵ T.ex. FRA (2010), *EU-MIDIS: Main results report*, Luxemburg, Publikationsbyrå; FRA (2013), *EU LGBT survey. Results at a glance*, Luxemburg, Publikationsbyrå.

⁶ 11684/13 FREMP 98 JAI 573 COSCE 7 COHOM 139.

⁷ 15354/13 FREMP 164 JAI 941 DROIPE 130 COPEN 172.

II. Konferens om grundläggande rättigheter 12–13 november 2013: Bekämpning av hatbrott i Europeiska unionen

5. En konferens om bekämpning av hatbrott i EU som byrån för grundläggande rättigheter anordnade i samarbete med ordförandeskapet i Vilnius den 12–13 november 2013 samlade mer än 400 beslutsfattare och praktiskt verksamma på området från nationella regeringar, internationella organisationer, det civila samhället och EU:s institutioner och organ. Konferensens diskussioner byggde särskilt på byråns rapporter, bland andra "*Making hate crime visible in the European Union: acknowledging victims' rights*"⁸ och "*Minorities as victims of crime*" (EU-MIDIS Data in Focus 6)⁹, samt resultaten av byråns EU-undersökningar när det gäller hbt-personer (homosexuella, bisexuella och transsexuella) och antisemitism¹⁰. Förutom ett utbyte av idéer och bästa praxis om hur hatbrott bör bekämpas var målen särskilt att ta fram konkreta förslag för att följa upp byråns yttranden om hatbrott och att utforska effektiva praktiska lösningar för bekämpning av hatbrott både på EU-nivå och på medlemsstatsnivå.
6. I konferensens slutsatser¹¹ uppmanades EU-institutionerna att använda sig av möjligheten i enlighet med artikel 83.1 i EUF-fördraget för att utvidga brotten anstiftan till våld eller hat och förnekande i enlighet med definitionen i artikel 1.1 i rambeslutet om rasism och främlingsfientlighet till alla diskrimineringsgrunder i artikel 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och att ta med alla försök att återuppliva auktoritära eller totalitära ideologier i raden av straffbelagda former av diskriminering.

⁸ http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2012_hate-crime.pdf.

⁹ http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2012-eu-midis-dif6_0.pdf

¹⁰ http://fra.europa.eu/sites/default/files/fra-2013-discrimination-and-hate-crime-against-jews-eu-embargoed_en.pdf

¹¹ 16278/13 FREMP 186 JAI 1011 COPEN 206 DROIPEN 141 SOC 946.

Under konferensdiskussionerna betonades vikten av rättigheterna för offren för hatbrott, av att förbättrad rapportering av hatbrott leder till att motiv som bygger på fördomar avslöjas och synliggörs, av effektiv utredning och lagföring samt av domstolsbeslut som erkänner motiv som bygger på fördomar. För att göra brottsoffrens rätt till tillgång till rättslig prövning praktiskt användbar är det viktigt att offren ges råd och stöd och att de kan lita på polisen och det straffrättsliga systemet. Därför är åtgärder för kapacitetsuppbyggnad av systemen för brottsbekämpning och straffrättsliga system av yttersta vikt.

Ett antal konkreta åtgärder på dessa och andra områden föreslogs och ingår i konferensrapporten.

III. SLUTSATS

7. På grundval av ovanstående utarbetade ordförandeskapet ett utkast till rådets slutsatser om bekämpning av hatbrott i EU. Arbetsgruppen för grundläggande rättigheter, medborgerliga rättigheter och fri rörlighet för personer behandlade detta utkast till slutsatser vid mötet den 21 november 2013. Den 3 december enades Coreper om att inför rådet (RIF) lägga fram de reviderade slutsatserna för antagande, enligt bilagan till denna not. Rådet anmodas att anta slutsatserna vid mötet den 6 december 2013.

UTKAST TILL RÅDETS SLUTSATSER
om bekämpning av hatbrott inom Europeiska unionen

EUROPEISKA UNIONENS RÅD

SOM BETONAR att enligt artikel 2 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) ska unionen bygga på värdena respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstatsprincipen och respekt för de mänskliga rättigheterna, inklusive rättigheter för personer som tillhör minoriteter; dessa värden ska vara gemensamma för medlemsstaterna i ett samhälle som kännetecknas av mångfald, icke-diskriminering, tolerans, rättvisa, solidaritet och principen om jämställdhet mellan kvinnor och män,

SOM BEAKTAR det starka engagemang som kommer till uttryck i Stockholmsprogrammet¹²:
"Eftersom mångfald inom unionen är berikande, bör unionen och dess medlemsstater erbjuda en säker miljö där skillnader respekteras och de mest utsatta skyddas. Åtgärder mot diskriminering, rasism, antisemitism, främlingsfientlighet och homofobi måste vidtas med kraft och beslutsamhet",

SOM INSER den tydliga kopplingen mellan att främja jämställdhet och bekämpa diskriminering å ena sidan och att bekämpa hatbrott å den andra,

SOM BEAKTAR gällande unionslagstiftning inom området rasism och främlingsfientlighet, särskilt rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen, i vilket det fastställs en gemensam straffrättslig strategi i hela Europeiska unionen för kampen mot rasism och främlingsfientlighet, och antidiskrimineringsdirektiven¹³,

¹² Punkt 2.3 i *Stockholmsprogrammet – Ett öppet och säkert Europa i medborgarnas tjänst och för deras skydd* (EUT C 115, 4.5.2010, s. 1).

¹³ T. ex. rådets direktiv 2000/43/EG av den 29 juni 2000 om genomförandet av principen om likabehandling av personer oavsett deras ras eller etniska ursprung (EGT L 180, 19.7.2000, s. 22).

SOM ERINRAR OM det uttalande från rådet som infördes i rådets protokoll vid antagandet av rambeslut 2008/913/RIF om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen¹⁴, där rådet beklagar alla typer av brott som folkmord, brott mot mänskligheten och krigsförbrytelser, inbegripet dem som begås av totalitära regimer,

SOM ERINRAR OM rådets slutsatser av den 25 februari 2011 om Europeiska unionens råds roll för att garantera den konkreta tillämpningen av stadgan om de grundläggande rättigheterna,¹⁵ sina slutsatser av den 23 maj 2011 om rådets åtgärder och initiativ för att genomföra Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹⁶, liksom sina slutsatser av den 6 juni 2013 om grundläggande rättigheter och rättsstatsprincipen och om rapporten från kommissionen om tillämpningen 2012 av Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna¹⁷,

SOM BEAKTAR Stockholmsprogrammet i vilket det understryks att "*[u]nionen är ett område med gemensamma värderingar, värderingar som är oförenliga med brott mot mänskligheten, folkmord och krigsförbrytelser, inbegripet brott som begås av totalitära regimer. Varje medlemsstat har sin egen syn på denna fråga, men för en försoning krävs det att minnet av dessa brott blir till ett kollektivt minne som delas och hålls vid liv, om möjligt, av oss alla. Unionen måste här inta en stödjande roll*",

SOM ERINRAR OM rådets slutsatser av den 9 juni 2011 om minnet av brott som begåtts av totalitära regimer i Europa, och SOM BEKRÄFTAR vikten av att höja medvetenheten om brotten begångna av totalitära regimer och främja ett gemensamt minne av dessa brott i hela unionen samt understryka den betydande roll som det kan spela i att förebygga totalitära ideologiers återupprättelse eller pånyttfödelse, vilket betonades genom inrättandet av den för Europa gemensamma minnesdagen (23 augusti) för offer för totalitära och auktoritära regimer,

¹⁴ EUT L 328, 6.12.2008, s. 55.

¹⁵ 6387/11 FREMP 13 JAI 101 COHOM 44 JUSTCIV 19 JURINFO 5

¹⁶ 10139/1/11 FREMP 53 JAI 318 COHOM 131 JUSTCIV 128 JURINFO 30.

¹⁷ 10168/13 FREMP 73 JAI 430 COHOM 99 JUSTCIV 139 EJUSTICE 53 SOC 386
CULT 65 DROIPEN 63.

SOM VÄLKOMNAR den viktiga roll som Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter har när det gäller att tillhandahålla expertanalyser och oberoende analyser av grundläggande rättigheter inom ramen för dess uppdrag på detta område, och SOM FÄSTER

UPPMÄRKSAMHET VID nyligen framlagda rapporter från byrån för grundläggande rättigheter i vilka hatbrottens[...] omfattning och verkningar[...] i Europa dokumenteras, åtgärder för att göra hatbrotten[...] mer synliga rekommenderas och lagstiftning och offrens rättigheter erkänns på tre nivåer: lagstiftning, politik och praxis,

SOM BETONAR betydelsen av det arbete som utförs av andra internationella organisationer, särskilt Europarådet och dess centrala roll när det gäller att främja och utveckla mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatsprincipen, SOM BEAKTAR Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna, särskilt artikel 14 och rättspraxis i samband med denna, och det arbete som utförs av Europeiska kommissionen mot rasism och intolerans (ECRI) och BETONAR vikten av att skapa synergier,

SOM i detta avseende NOTERAR rättspraxis från Europadomstolen för de mänskliga rättigheterna och kravet att tydliggöra – och avslöja – motiv som bygger på rasism och fördomar och som leder till brott¹⁸, vilket återspeglas i artikel 4 i rambeslutet, som uppmanar medlemsstaterna att vid fastställandet av sanktionerna beakta rasistiska och främlingsfientliga motiv som leder till brott[...],

SOM UNDERSTRYKER den avgörande betydelsen av yttrandefrihet (artikel 11 i stadgan om de grundläggande rättigheterna), till vilken det även hänvisas i artikel 7 i rambeslutet, samtidigt som det är medvetet om Europadomstolens relevanta rättspraxis, enligt vilken vissa särskilda yttrandeformer, inbegripet de som omfattar hatpropaganda, inte skyddas av artikel 10 i Europeiska konventionen om de mänskliga rättigheterna¹⁹,

¹⁸ T.ex. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (ECtHR), *Nachova m.fl. mot Bulgarien*, nr. 43577/98 och 43579/98 av den 6 juli 2005, och *Stoica mot Rumänien*, nr. 42722/02.

¹⁹ T.ex. Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna (ECtHR), *Nachova m.fl. mot Turkiet* nr. 35071/97 av den 4 december 2003, och *Garaudy mot Frankrike* nr 65831/01 av den 24 juni 2003.

SOM BEAKTAR att internet är ett vanligt "instrument" för att sprida hatpropaganda och att många av de allvarligaste trakasserierna sker på internet och BETONAR vikten av tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet när det gäller om straffpåföljder vid rasistiska eller främlingsfientliga handlingar som utförs med hjälp av it-system,

SOM BETONAR behovet av att hjälpa, stödja och skydda offer för hatbrott, SOM BEAKTAR direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem, med särskild hänvisning till offer för hatbrott²⁰,

SOM UNDERSTRYKER behovet av en effektiv och systematisk insamling av tillförlitliga och jämförbara uppgifter om hatbrott, inbegripet, så långt möjligt, antalet fall som anmäls av allmänheten och registreras av myndigheterna, antalet fällande domar, motiv som bygger på fördomar och som ligger bakom dessa brott, och de straff som meddelats förövarna,

SOM BETONAR vikten av utbildning för personer som är verksamma på området och som kommer i kontakt med offer för hatbrott för att öka deras medvetenhet om hatbrottsoffrens behov och ge dem möjlighet att arbeta med dessa brottsoffer på ett respektfullt och professionellt sätt, bland annat för att underlätta rapporteringen av denna typ av brott,

SOM NOTERAR att Europaparlamentet har uppmärksammat kampen mot rasism, främlingsfientlighet, homofobi och hatbrott; i parlamentets resolution som antogs den 14 mars 2013 efterlyser Europaparlamentet en vittomfattande strategi för att bekämpa hatbrott, fördomsgrundat våld och diskriminering och intensifierande av sådana ansträngningar på europeisk och nationell nivå, särskilt i fråga om bättre uppgiftsinsamling, stöd till brottsoffer och uppmuntran till offren till att anmäla incidenter; parlamentet upprepar också att det efterlyser en förstärkt ram för skydd av hbt-personer och bättre genomförande av nationella strategier för integrering av romer,

²⁰ EUT L 315, 14.11.2012, s. 57. Danmark deltog inte i antagandet av detta direktiv som därför inte är bindande för Danmark.

SOM SER FRAM EMOT att erhålla rapporten från kommissionen i enlighet med artikel 10.2 i rådets rambeslut 2008/913/RIF av den 28 november 2008 om bekämpande av vissa former av och uttryck för rasism och främlingsfientlighet enligt strafflagstiftningen för att utvärdera hur effektiva EU:s gällande rättsliga normer för kampen mot hatbrott är, så att rådet kan bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut,

SOM NOTERAR kommissionens avsikter, som anges i rapporten till Europaparlamentet och rådet med rubriken "*Till minne av brott som begåtts av totalitära regimer i Europa*" av den 22 december 2010, att fortsätta att bevaka villkoren för ytterligare rättsliga instrument, inklusive mot bakgrund av resultaten i den kommande rapporten,

UPPMANAR MEDLEMSSTATERNA ATT

1. säkerställa att rambeslut 2008/913/RIF har införlivats fullständigt i den nationella lagstiftningen och tillämpas i praktiken,
2. beakta andra medlemsstaters erfarenhet, i samband med utvidgningen av den egna strafflagstiftningen, avseende tillämpningsområdet för straffbara hatbrott och införandet av övriga motiv som bygger på fördomar och som ligger bakom dessa brott,
3. säkerställa snabb och effektiv utredning och lagföring av hatbrott[...] som sörjer för att motiv som bygger på fördomar beaktas och under hela det rättsliga förfarandet,
4. vidta lämpliga åtgärder för att underlätta brottsoffrens rapportering av hatbrott och så långt möjligt rapportering genom organisationer som stöder dessa, inbegripet åtgärder för att bygga upp tilltro till polisen och andra statliga institutioner,
5. samla in och offentliggöra heltäckande och jämförbara uppgifter om hatbrott, inbegripet, så långt möjligt, antalet fall som anmäls av allmänheten och registreras av brottsbekämpande myndigheter, antalet fällande domar, motiv som bygger på fördomar och som ligger bakom dessa brott, och de straff som meddelats förövarna,
6. se till att offer för hatbrott får hjälp, stöd och skydd med beaktande av brottsofferdirektivet som ska genomföras senast den 16 november 2015, särskilt genom att från fall till fall bedöma brottsoffrets behov av skydd enligt definitionen i artikel 22 i direktivet,

7. främja utbildning för relevanta personer som är verksamma på området och som kommer i kontakt med offer för hatbrott och därigenom göra det möjligt för dem att på ett effektivt sätt bistå dessa brottsoffer,
8. förbättra förebyggande åtgärder, bland annat, genom att ihågkommande återspeglas i utbildningen om mänskliga rättigheter, i läroplaner och relevant undervisning i historia, vidta åtgärder för att informera allmänheten om värdet av kulturell mångfald och delaktighet och sträva efter att alla samhällssektorer ska ha en roll i kampen mot sådan intolerans, och
9. överväga att ratificera tilläggsprotokollet till Europarådets konvention om it-relaterad brottslighet när det gäller straffbeläggande av rasistiska eller främlingsfientliga handlingar som utförs med hjälp av it-system, om de inte redan har gjort det,

UPPMANAR KOMMISSIONEN ATT

10. i enlighet med befintliga skyldigheter utvärdera den unionslagstiftning som finns i dag och att överlämna rapporten till rådet,
11. säkerställa lämplig uppföljning av denna utvärdering,
12. i samband med bedömningen av i vilken utsträckning medlemsstaterna har vidtagit de åtgärder som krävs för att genomföra brottsofferdirektivet ägna tillräcklig uppmärksamhet åt hur bedömningen från fall till fall av brottsoffrets skyddsbehov (artikel 22) har återspeglats i den nationella lagstiftningen,
13. befrämja utbytet av god praxis mellan aktörer i medlemsstaterna och ge vägledning för att främja sådan praxis,
14. anslå nödvändiga medel för att finansiera projekt för att förebygga och bekämpa hatbrott, inbegripet projekt för ihågkommande och informationskampanjer i enlighet med unionens finansieringsprogram,
15. bidra till att förbättra insamlingen av tillförlitliga och jämförbara uppgifter och deras analys, och
16. förbättra det strategiska samarbetet med externa intressenter (internationella organisationer och det civila samhället),

UPPMANAR BERÖRDA EU-ORGAN ATT GÖRA FÖLJANDE:

17. Särskilt byrån för grundläggande rättigheter, Cepol, Eurojust och Europol bör fortsätta med sina insatser för att bekämpa hatbrott med beaktande av sina respektive mandat och samla sin sakkunskap.
 18. Byrån för grundläggande rättigheter bör på ett objektiva, tillförlitligt och jämförbart sätt fortsätta att bedöma omfattningen av rasism, främlingsfientlighet och antisemitism samt andra former av hatbrott genom EU-undersökningar.
 19. Byrån för grundläggande rättigheter bör samarbeta med medlemsstaterna för att underlätta utbytet av god praxis och på begäran bistå medlemsstaterna i deras insatser för att ta fram effektiva metoder för att uppmuntra till rapportering och säkerställa en korrekt registrering av hatbrott.
-